

opusdei.org

Missatge Urbi et Orbi de Lleó XIV en la Pasqua 2026

Lleó XIV pronuncia el tradicional missatge de Pasqua i benedicció Urbi et Orbi demanant a Déu «que concedeixi la pau a un món assolat per les guerres i marcat per l'odi i la indiferència».

07/04/2026

Durant el seu missatge de Pasqua, davant d'una plaça plena de pelegrins, Lleó XIV també va fer la

següent convocatòria: «La pau que Jesús ens lliura no és aquella que es limita a silenciar les armes, sinó la que toca i transforma el cor de cadascun de nosaltres. Convertim-nos a aquesta pau de Crist! Fem sentir el crit de pau que brota del cor! Per això, convido tothom a unir-nos en la **vigília de pregària per la pau** que celebrarem aquí, a la plaça de Sant Pere, el pròxim dissabte 11 d'abril.»

Missatge Urbi et Orbi - Diumenge 5 d'abril

Germans i germanes, Crist ha ressuscitat! Bona Pasqua!

Des de fa segles, l'Església canta amb joia l'esdeveniment que és l'origen i el fonament de la seva fe: «Mort el qui és la vida, triomfant s'aixeca. Ha ressuscitat de debò el meu amor i la

meva esperança! Rei vencedor,
apiada't de la misèria
humana» (*Seqüència de Pasqua*).

La Pasqua és una victòria: de la vida sobre la mort, de la llum sobre les tenebres, de l'amor sobre l'odi. Una victòria que ha tingut un preu altíssim: Crist, el Fill del Déu viu (cf. *Mt 16,16*), va haver de morir, i morir en una creu, després de patir una condemna injusta, ser escarnit i torturat, i haver vessat tota la seva sang. Com a veritable Anyell immolat, va prendre sobre seu el pecat del món (cf. *Jn 1,29*; *1 P 1,18-19*) i així ens va lliurar a tots, i amb nosaltres també a tota la creació, del domini del mal.

Però, com va vèncer Jesús? Quina és la força amb què va derrotar d'una vegada per totes l'antic Adversari, al Príncep d'aquest món (cf. *Jn 12, 31*)? Quin és el poder amb què va ressuscitar d'entre els morts, sense

tornar a la vida anterior, sinó entrant en la vida eterna i obrint així, en la seva pròpia carn, el pas d'aquest món al Pare?

Aquesta força, aquest poder, és Déu mateix, Amor que crea i engendra, Amor fidel fins al final, Amor que perdona i redimeix.

Crist, el nostre «Rei vencedor», va combatre i guanyar la batalla mitjançant el lliurament confiat a la voluntat del Pare, al seu pla de salvació (cf. *Mt 26, 42*). D'aquesta manera va recórrer fins al final el camí del diàleg, no només amb les paraules, sinó amb els fets: per trobar-nos a nosaltres, els perduts, es va fer carn; per alliberar-nos a nosaltres, els esclaus, es va fer esclau; per donar-nos vida a nosaltres, els mortals, es va deixar morir a mans dels seus botxins a la creu.

Una força que porta la pau

La força amb què Crist va ressuscitar no és violenta. És semblant a la d'un gra de blat que creix i es converteix en una espiga daurada, o a la d'un cor humà que, ferit per una ofensa, rebutja la venjança i resa per qui l'ha ofès.

Germans i germanes, aquesta és la veritable força que porta la pau a la humanitat, perquè genera relacions respectuoses a tots els nivells: entre les persones, les famílies, els grups socials i les nacions. No busca l'interès particular, sinó el bé comú; no pretén imposar el seu propi pla, sinó contribuir a dissenyar-lo i a posar-lo en pràctica juntament amb els altres.

Sí, la resurrecció de Crist és el començament de la nova humanitat, és l'entrada a la vertadera terra promesa, on regnen la justícia, la

llibertat i la pau, on tots es reconeixen com a germans i germanes, fills del mateix Pare que és Amor, Vida i Llum.

Germans i germanes, el Senyor, amb la seva resurrecció, ens enfronta amb una intensitat encara major al drama de la nostra llibertat. Davant el sepulcre buit podem omplir-nos d'esperança i astorament, com els deixebles, o de por, com els guàrdies i els fariseus, obligats a recórrer a la mentida i a l'engany per no reconèixer que aquell que havia estat condemnat realment ha ressuscitat (cf. *Mt 28, 11-15*).

A la llum de la Pasqua, deixem-nos sorprendre per Crist! Deixem que el seu immens amor per nosaltres ens transformi el cor! Que aquells qui tenen armes a les mans les abandonin! Que aquells qui tenen el poder de deslligar guerres, triïn la pau! No una pau imposada per la

força, sinó mitjançant el diàleg. No amb la voluntat de dominar l'altre, sinó de trobar-lo.

Ens estem acostumant a la violència, ens hi resignem i ens tornem indiferents. Indiferents davant la mort de milers de persones. Indiferents davant les seqüeles d'odi i divisió que sembren els conflictes. Indiferents davant les conseqüències econòmiques i socials que aquests desencadenen i que, tanmateix, tots percebem. Existeix una “globalització de la indiferència” cada vegada més marcada, per reprendre una expressió molt estimada pel Papa Francesc, qui fa just un any, des d'aquesta lògia, va adreçar al món les seves últimes paraules, recordant-nos: «Quanta voluntat de mort veiem cada dia en els nombrosos conflictes que afecten diferents parts del món» (*Missatge Urbi et Orbi*, 20 d'abril de 2025).

La creu de Crist ens recorda sempre el patiment i el dolor que envolten la mort, així com l'angoixa que aquesta comporta. Tots tenim por de la mort i, per por, girem la cara cap a un altre costat, preferim no mirar. No podem continuar sent indiferents! No podem resignar-nos al mal! Sant Agustí ensenya: «Si el fet de morir et causa espant, estima la resurrecció» (*Sermó* 124, 4). Estimem també nosaltres la resurrecció, que ens recorda que el mal no té l'última paraula, perquè ha estat vençut pel Ressuscitat.

Ell va travessar la mort per donar-nos vida i pau: «Us deixo la pau, us dono la meva pau, però no com la dona el món. No us inquieteu ni tingueu por!» (*Jn* 14, 27). La pau que Jesús ens lliura no és aquella que es limita a silenciar les armes, sinó la que toca i transforma el cor de cadascun de nosaltres. Convertim-nos a aquesta pau de Crist! Fem

sentir el crit de pau que brota del cor! Per això, convido tothom a unir-nos en la vigília de pregària per la pau que celebrarem aquí, a la Basílica de Sant Pere, el pròxim dissabte 11 d'abril.

En aquest dia de festa, deixem a un costat tota voluntat de disputa, de domini i de poder, i implorem al Senyor que concedeixi la pau al món assolat per les guerres i marcat per l'odi i la indiferència, que ens fan sentir impotents davant el mal. Al Senyor encomanem tots els cors que pateixen i esperen la vertadera pau que només Ell pot donar. Confiem en Ell i obrim-li el nostre cor! Només Ell fa noves totes les coses (cf. *Ap* 21, 5).

Bona Pasqua!

opusdei.org/ca-ad/article/missatge-urbi-
et-orbi-de-lleo-xiv-en-la-pasqua-2026/
(08/04/2026)